

ПРОТОКОЛ

№ 443

гр. Пловдив, 05.10.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Цветелина Юр. Диминова
и прокурора Красимир В. Папаризов

Сложи за разглеждане докладваното от Елена Й. Захова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600445 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:54 часа се явиха:

Производство по реда на 65 НПК.

Обвиняемата С. К. Л., се явява лично, заедно със защитниците ѝ
адв. Е. К. и адв. Д. Г..

За Апелативна прокуратура Пловдив се явява прокурорът
Красимир Папаризов.

Прокурорът – Да се даде ход на делото.

Адв. К. – Да се даде ход на делото.

Адв. Г. – Да се даде ход на делото.

Обв. Л. – Да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание намира, че няма процесуална пречка за
даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се същото с прочитане на частната жалба на адв. Г. и
адв. К. – защитници на обвиняемата срещу определението на ПОС
постановено по ЧНД № 2022/2023 г. по описа на същия съд, с което е

оставено без уважение искането за изменение на действаща спрямо Л. мярка за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека.

Твърди се незаконосъобразност на обжалваното определение.

Адв. Г. – Поддържам жалбата.

Адв. К. – Поддържам жалбата.

Обв. Л. – Поддържам жалбата.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Прокурорът – Нямам искания за отводи към съдебния състав и съдебния секретар.

Адв. К. – Нямам искания за отводи към състава. Няма да соча нови доказателства

Адв. Г. – Нямам искания за отводи към състава. Няма да соча нови доказателства

Обв. Л. – Съгласна съм със защитниците си.

Съдът, с оглед изразеното от страните и приложените по делото доказателства, намира, че делото е изяснено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Адв. К. – Уважаеми апелативни съдии, поддържам жалбата. Не обичам да критикувам първоинстанционните съдилища.

По първото ми оплакване за постановяване на определението при съществено процесуално нарушение. Ако отворите и прочетете определението ще видите, че първоинстанционният съд се е произнесъл като въззивна инстанция по процедура по чл. 65 ал. 8 от НПК и е казал – *в настоящия случай съдът счита, че напълно правилно и законосъобразно спрямо Л. е взета най-тежката мярка* и т.н. *От казаното до тук* и т.н., законосъобразни изводи на съставите участвали в производството по чл. 64, да не чета повече, вкл., че има извършено престъпление, което е за пране на пари, изобщо да не коментираме, а си говорим само за обоснованост. Не може първоинстанционният съд по обжалване на мярката по чл. 65 ал. 1 да излага мотиви, все едно е въззив. Само това води до отклоняване на този акт и вземане на по-лека мярка за неотклонение.

На следващо място поддържам, че е нарушен материалния закон, а също така при съществени процесуални нарушения е постановено това определение, тъй като липсват всякакви мотиви по направените от нас доводи във връзка с искането за изменение на мярката за неотклонение. От пледоариите ни не е обсъдено нито едно възражение.

Моля да имате предвид, че производството по чл. 65 от НПК е самостоятелно, а не за проверка за първоначално взетата мярка за неотклонение, както е постъпил първоинстанционния съд. Затова Ви моля да приемете, че тези мотиви са постановени в нарушение на закона.

На първо място се излагат доводи за необоснованост на предположението, но изобщо не е изложил мотиви по нашия довод, а това е прието и от предходен състав на апелативния съд, че не може да има престъпление по чл. 155 ал. 2 НК с користна цел, когато тази користна цел не е от проститутска дейност, която са извършвали наелите апартамент. Може да е знаела, но всички разпитани проститутки са заявили, че са плащали наем по Изипей, а не, че са се отчитали от получения доход от проституцията. Така че користната цел липсва и единствената възможност, защото никой не чете какво пише в закона. Когато състава на ал. 1, този състав предвижда до 5 години лишаване от свобода. Също довод, който не беше обсъден във връзка с цитираните СРС. Не могат да бъдат ползвани, защото не е тежко престъпление, което на практика тя е осъществила. Така че и тук липсват мотиви.

На следващо място, никой не обърна внимание, че при внасяне на искането, което дори не ни беше връчено и е в нарушение на директивата, която съм цитирала и сега Б. е в наказателна процедура по този въпрос, искане с мотивиране за обоснованост на предположението нямаше. Вижте искането- единствено реална опасност да се укрие и извърши престъпление. И как съдилищата, и затова започнах не случайно, че процедурата по чл. 65 от самостоятелна процедура и се проверява всичко. Тълкувателно решение № 21 забранява съдът да се произнесе по ОА извън пределите на обстоятелствената част на обвинителния акт. Ами защо се прави. По едни обвинения по-тежки и се мотивира вземането на мярката единствено с обществената опасност на повдигнатото обвинение. Но както първоинстанционните съдилища, така и апелативният съд приеха, че има

работно обвинение за второто престъпление – пране на пари. Не може да има пране на пари след като получения доход е от наеми, а не от престъпната дейност, користната цел – получаване на пари от проституция. Няма пране на пари. Ние бяхме тези, които тръгнахме да събираме доказателства, че тя е имала едно жилище в М., което е прехвърлено от родителите след смъртта на другата ѝ сестричка, която почива от Ковид. Теглила е 40 000 лева заем и е платила първоначална вноска за жилище по предварителния договор. Представихме доказателства и това е във връзка с твърдението, че нямало новонастъпили обстоятелства, представихме доказателства какви доходи е получила от наема от търговска площ, пак прехвърлена ѝ от родителите. Това са пари за близо 800 000 лева. По този повод ние бяхме тези, които поискахме пълна данъчна ревизия да се извърши. Тя не може да участва в тази ревизия, прокуратурата предполагам знае, защото е задържана, искат от нея документи, с които да упълномощи счетоводителите. Данъчният прокурор вчера ѝ взе нейното писмо от данъчните, че трябва да ѝ дам разрешение да подпише пълномощно. Дадохме обяснения от всеки един от въпросите, които ни бяха зададени. Съдът в мотивите за опасността от извършване на престъпление мотивира със СРС. Аз заявявам, че този престъпен състав и така , както са събрани изначално повдигнатите обвинения и тези доводи аз ги направих без да съм видяла материалите по делото, включително искането, само по едно постановление.

Ами съучастническата дейност по обвинението за първото и второто престъпление. Твърди се, че всеки от тях е наемал самостоятелно жилище и така са описани самостоятелно са извършвали съучастническа дейност. Ами къде им е общата умисъл? Отделно са получавали и приходите от наеми. Безспорен е факта и се установява, че помещенията са отдавани на работници, на студенти. И ето защо казвам, че няма и обосноваост на предположението и за това престъпление.

При обсъждане на опасността да извърши престъпление, че тя можела, като излезнела, да си ползвала телефона и да комуникирала по интернет. Ами това може всеки да го прави. Има си ред, да си я подслушват. С кого ще комуникира. Разпитани са проститутките всичките пред съдия, дали са показания. Но това е хипотетично. Не може хипотезата да замества закона.

Съдът пропусна да обсъди доводите ни за наличието на постоянен адрес, парични средства, възраст, здравословно състояние на самата нея, здравословните проблеми на нейните родители, детенце на 15 години, момиченце, което в момента живее само, защото колегата знае, че пред апелативният съд не можахме да разпитахме майката за да каже как се чувства това дете, понеже жената е със захарна болест и викахме бърза помощ и я заличихме като свидетел. Бащата е в изключително тежко здравословно състояние. Майката трябва за него да се грижи. Той не може от вкъщи да излезе, представихме доказателства. Ако тези обстоятелства не налагат тя да е на свобода и да се грижи за това 15 годишно дете, което има нужда от нея, да го води на училище, защото живеят в М.. Какво по-голям мотив може бъде искането ни във връзка с тези безспорни доказателства, а съдът се произнесе, че бабата ще иде да го гледа. Ами тя е болна жена, мъжа си ли да гледа, себе си ли, или едно дете.

Освен това, в нарушение на чл. 48 от НПК и на Конституцията, а най-вече на Директива 2016/343 на ЕП, първоинстанционният съд се позова на високата обществена опасност на извършеното от обвиняемата престъпление. Само че практиката, както на ЕСПЧ, така и на нашия ВКС, че тежестта и обществената опасност на едно престъпление се установява с крайния съдебен акт, а не при вземане на мярката за неотклонение. Освен това съдът изложи подробни мотиви както на ТР № 1/2002 г., така и на европейските стандарти, които са задължителни, които налагат безапелационния извод, че НПК не предвижда случай на задължително задържане под стража. Не обсъди и позоваването ни на принципното решение на ЕСПЧ. Бях цитирала делото Е. И. срещу Б., където държавата ни е осъдена за нарушение на чл. 3 и 4 от Европейската конвенция. Изрично там е посочено, че обвиняемият е бил задържан единствено заради тежестта на повдигнатото обвинение, но практиката на ЕС и процедури, че е друг въпрос, че дори да има и минали осъждания и то за умишлено престъпление и криминалистична регистрация, това не води до задължително вземане на мярка задържане под стража. Ето защо всичко това което казвам ми дава основание да поддържам, че ограничението на правото на свобода на обвиняемата не е пропорционално на изискването на чл. 57 ал. 1 НПК и чл. 5 т. 1 от Европейската конвенцията. С нищо не би се затруднило провеждането на досъдебното производство при по-лека мярка за неотклонение. Социалният ѝ статус, ангажирана с

отглеждане на непълнолетното ѝ дете и грижите за нейните родители обосновават това наше разбиране, че по обвинението, което е повдигнато са разпитани всички свидетели. Освен това ние прекратихме всички договори за наем и тези доказателства са представени и в тази насока. Как ще приемете, че по телефона ще разговаря със свидетелите. Ами те вече са разпитани пред съдия.

Поради горното ви моля да отмените обжалваното определение и постановите друго, като считаме, че най-подходяща мярка е парична гаранция, за да може да се довърши тази ревизия, която ние предизвикахме. Ние чакахме 3 месеца и нещо прокуратурата да събере нещо ново, нищо не събра. Нека мярката за неотклонение да не се превръща в изпълнение на присъда.

Адв. Г. – Уважаеми апелативни съдии, поддържам казаното от колегата К., както и жалбата, с която ви молим да измените мярката за неотклонение от задържане под стража, в друга – по-лека такава.

Към заявеното от колегата ще допълня, че първата инстанция не е отчела в достатъчна степен съдебното минало на нашата подзащитна, добрите характеристични данни, за които има данни, приложени по делото, нейното обременено семейно положение - сама майка с две деца. В предходното съдебно заседание, не знам защо, съдът отрази в мотивите ми по неправилен начин, тъй като, както и днес адв. К. заяви пред вас, нейната майка е болна, а там беше записано, че, едва ли не, има кой да се грижи за малкото непълнолетно дете, а тя е ученичка, на 15 години, в тежък пубертет е и майката на обвиняемата се грижи както за баща ѝ, така и за двете деца, но не в тази степен, в която би трябвало да се грижи.

Другото важно е, че повдигнатото обвинение е във вр. с чл. 26. Другият обвиняем е с изменена мярка от „задържане под стража“ в „гаранция в пари“. Моля да се съобразите и няма как, ако единият е отвън, а другият в пенитенциарно заведение – арест, да се наруши по някакъв начин това, което е направено до този момент. Самото производство вече протича повече от три месеца и има събрани достатъчно доказателства в тази насока. Може да се направи обоснован извод, че нашата подзащитна по никакъв начин, това може да се види от разпитите на множеството свидетелки, не е отговаря на същата, вследствие на извършена от тях сексуална услуга, тя да получава

възмездно никакви парични средства. Единствено и само тя е получавала пари под формата на отдаване под наем на съответно помещение или апартамент. По тази логика, в по-голямата си част хотелите и хотелиерите отдават почасово съответни стаи, би трябвало на всеки един от тях да бъде повдигнато такова обвинение. В случая те са извършили една дейност, абсолютно неприкрита, защото обявите са били пускани в множество сайтове, откъдето е ставало ясно, че са отдавани такива помещения под наем. Разпитани са и самите собственици на апартаменти. В договорите дори е записано изрично, че те като наематели, нашата подзащитна, има право да отдава под наем и в рамките на ден на съответния апартамент. Кое то означава, че самите наемодатели и собственици на тези жилища са знаели за какво става въпрос. Не мисля, че това е една забранена дейност. До този момент почти всички състави заявяват, че за обвинението по чл. 253 все още липсва авторството, не може да се конкретизира какви парични средства, евентуално, биха получавали от единия или от другия от обвиняемите, за да говорим за така нар. пране на пари.

Доказателствата са обилни. Почти всички от разпитаните свидетелки заявяват, че не познават С. Л. и, по-точно, че не знае С. Л. с каква дейност се занимават те. Напълно нормално е, хотелите дават една стая за 100 – 120 евро на нощ, да си ангажираш един такъв апартамент, където можеш да получиш нощувка срещу 50, 70 или 80 лева – там е записано какви суми са плащани. Друг е въпросът, че тези апартаменти също са отдавани не само на лица, които са извършвали такъв вид сексуални услуги. Отдавани са и на хора, които са идвали да посещават нашия град с оглед определени събития. Има данни, че са посещавали тези апартаменти семейства от С., работници. Не е нещо, което е необичайно.

Другото, според мен, важно е, няма как да спрем интернет пространството, за да си мислим, че ако тя бъде освободена, по някакъв начин тя ще продължи да осъществява подобна престъпна дейност. Все пак, по представените доказателства тя има висше образование, юрист е по образование, работеща е. С оглед дългия престой в ареста, тя си е направила сама преценка относно това дали трябва да продължава по някакъв подобен начин да развива такава дейност или не.

Няколко пъти бях предложил, ако съдът не реши да измени

мярката ѝ в по-лека такава - в гаранция в пари, то може да ѝ бъде наложена и друга такава мярка за неотклонение - домашен арест, с поставяне на електронна гривна, за да има непрекъснато електронно наблюдение.

По отношение на адреса – това е ясно, тя си живее в М.. До този момент почти всички състави заявиха, че няма как тя да се укрие, има постоянен адрес. Мисля, че някои от тези две мерки би спомогнала и за по-нататъшния ход на делото.

Тежък проблем за нас се явява наистина това, че след като разкрихме банковата си тайна, от НАП искат множество доказателства, документи, счетоводни книги, които нито аз, нито колежката К. можем да представим до този момент без помощта на нашата подзащитна. Това би облекчило и по-нататъшния ход на досъдебното производство.

Моля ви да измените мярката за неотклонение от задържане под стража в друга, по-лека такава.

Обв. Л. /за лична защита/ – Съгласна съм с казаното от защитниците ми.

Прокурорът – Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите без уважение жалбата. Това, което лично мен ме притеснява, беше засегнато от представителя на защитата адв. Г. и пред първа инстанция мисля, че от адв. К.. То е обстоятелството, че се касае за обвинение в съучастие. Ф.А. в момента е със изменена мярка за неотклонение. Аз участвах в производството по чл.64, което се разви пред въззивна инстанция на 27.06. и тогава си спомням, не знам дали е протоколирано, че изтъкнах лично за мен по-голямата обществена опасност и по-големия принос в тази дейтелност е на А.. Проверих делото, запознах се с него и установих, че даже към момента има едно присъединено производство за престъпление по чл. 209, което се е движило между П. и В. и в крайна сметка е прието за наблюдение и е присъединено към настоящото. Това е само в подкрепа на това, което съм заявил. Това обаче се отразява на справедливостта, което не е критерий в производството по мярка за неотклонение. То може в един бъдещ момент да има отношение във връзка с наказание или ред други обстоятелства, но не и понастоящем. Затова ще се абстрахирам от определението на апелативния съд от 21.09., с което е изменена мярката за неотклонение по отношение на Ф.А. и ще се постарая да акцентирам върху настоящото производство по чл.65 НПК

по отношение на С. Л.. Моето виждане е такова, каквото е на окръжния съд в Пловдив. Според мен това определение не заслужава укорите, които днес получи. За да има тази структура и тази последователност според мен е допринесла защитата, защото това е характерът на нейните искания. Укор към съда е защо се е занимавал в производството по чл. 64 и едва ли не е потвърдил предното решение. Исканията, ако забележете, са например за нарушаване тайната на съвещанието, което неведнъж е разисквано от едноличен състав на окръжен съд какво е неговото значение; за невръчване на искането за определяне на мярка за неотклонение и след като тези неща се повтарят няма как съдът да не вземе отношение по тях, защото тогава ще е по справедлив укора, както казва адв. К. „той не взе отношение по нашите искания“. Техните искания се отнасят и в производство по чл. 64 и както в крайна сметка е стигнал и съдът до извода, то не е предмет на настоящото производство, съответно вашето въззивно, но няма как да не се маркират тези искания, за да бъде този акт обективен и пълен. Ето това е моето виждане по отношение на критиките към определението на окръжния съд, които бяха изнесени понастоящем.

След като е взето отношение по чл. 64, според мен правилно съдът се е концентрирал какво се е случило след процедурата през м. юни в нашето разследване. Фиксирани са и са разпитани всички проституиращи свидетелки, а те са 15 на брой. Фиксирани и отделени са жилищата, които са отдавани от обвиняемите на проституиращите лица. Оттук нататък вие сами разбирате, че установяването на престъплението по чл. 253 първо следва да има ясни белези предикатното, оттам нататък следва един бих казал процесуален акт, който е задължителен, за съжаление, в нашия процес. Първо трябва да се установят доходите, които са реализирани. След това трябва да се види дали има извършени финансови операции с тези доходи; да се види как е трансформирано това имущество; в какъв размер и какво има в наличност. Всичко това обективно е трудно и това между другото е констатирано съвсем точно от съда, когато има критики за работното обвинение по чл. 253 и неговата непълнота и ред други, които аз не споделям. Сами разбирате, че оттук нататък всичко това е предмет на трудни експертизи. Установени са много лица, установено е съучастие, но в крайна сметка се работи по тази линия. Тук само ще маркирам, че данъчната проверка не е инициирана по искане на защитата. Тя може да е оказала някакво съдействие, не съм наясно,

но е с акт на прокурора, т.е. това е нещо, което е задължително и необходимо за един орган на досъдебното производство, ако иска да си докаже обвинението и по тази линия в момента се движи производството.

Не е съвсем точно и твърдението, че Ф.А. и С. Л. са действали поотделно. Самите ВДС-та от СРС-та Ви дават достатъчно доказателства за общност на тяхната дейност. Самите свидетелки го казват това нещо – кой идва един път, кой взима парите. Според мен малко грешно Ви се навежда и съдържанието на конструкцията по чл.155. С. и Филип са наематели, т.е. те имат разходи във връзка с извършването на тази дейност. Тези приходи, които те получават са по установения начин, от лица, които извършват дейност по проституция и ние в тях намираме като предмет на инкриминираното деяние. Те попълват състава на предикатното престъпление оттам нататък ще се търси и трансформацията. Така че, за мен независимо от тази несправедливост, която още веднъж констатирам за различния подход по отношение на двамата обвиняеми, аз се абстрахирам от него и се концентрирам върху искането на С. Л. пред Вас и в това отношение изцяло споделям доводите на окръжния съд, които са пълни и по отношение на исканията на съда и по отношение на преценката на новите обстоятелства. Към настоящия момент, според мен, липсват основания за изменение на мярката за неотклонение.

Адв. К. /реплика/ – Когато ние отидохме да дадем обяснения след първоначалната мярка, ние бяхме тези, които направихме искане за разкриване на нашата банкова тайна и за пълна данъчна ревизия. С неговите обяснения и оттам се тръгна, а те и доказателствата са пред вас, за престъплението по чл. 253- един имот от родители дарен и дарение на помещение и 40 000 лв. теглен заем, за което представихме доказателства. Други имоти няма, така че за никакви финансови операции не може да се говори.

Адв. Г. /реплика/ - Представили сме доказателства от електронния регистър на НАП относно това какви доходи е получавала следствие на наемите и какви данъци е заплащала. Това може да се види по делото.

Съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМАТА С. Л.:

Обв. Л. – Моля за по-лека мярка. През целия си съзнателен живот съм плащала данъците. Гледала съм си семейството и съм нямала абсолютно никакви провинения като гражданин на тази държава.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдът, след съвещание, намери следното:

С обжалваното определение Пловдивския окръжен съд е оставил без уважение искането за изменение на мярката за неотклонение „Задържане под стража”, взета спрямо обвиняемата С. Л. по досъдебно производство №***/23г. по описа на отдел „ИП“ при ОД на МВР Пловдив.

В депозираната частна жалба от защитниците на обвиняемата се отправя оплакване за незаконосъобразност на определението и се формулира искане за отмяната му и определяне на по-лека мярка за неотклонение.

Представителят на Апелативна прокуратура гр. Пловдив намира, че жалбата, като неоснователна, следва да се остави без уважение, а атакуваният съдебен, като законосъобразен и обоснован, да се потвърди. Счита, че не са настъпили нови обстоятелства, които да налагат промяна на взетата мярка за неотклонение "задържане под стража" спрямо обвиняемата.

Защитата на обвиняемата пледира подадената жалба да бъде уважена, а атакуваното определение отменено, като незаконосъобразно. Оспорва се извода за наличие на обосновано предположение за извършване на първото престъпление- по чл. 155, ал. 3 от НК, тъй като жилищата са били отдавани под наем без обвиняемата да е съзнавала извършваната в тях от наемателките дейност. Според защитата не е доказателствено обезпечено в изискуемата степен и обвинението за извършвана дейност, която да съдържа признаците на чл. 253 от НПК. Възразява се и срещу приетото от съда, че е налице актуална опасност от извършване на престъпление. Обвиняемата се солидаризира с изразеното от защитниците й. В последната си дума моли съда за по-лека мярка за неотклонение.

Съдът, като обсъди наведените в жалбата и в днешното съдебно заседание оплаквания, доводите на прокурора и доказателствата по делото намира, че:

Жалбата е допустима, тъй като е депозирана от легитимирана

страна, в предвидения за обжалване срок. Разгледана по същество е неоснователна.

Действително, първоинстанционният съд е допуснал известна непрецизност в изказа си, обсъждайки обоснованото предположение, като си е позволил да оценява правилността на предходни произнасяния на съда в развитото се по реда на чл. 64 от НПК производство.

Единно е виждането на правната теория и съдебната практика, че производството по чл. 65 от НПК има самостоятелен характер спрямо предходно реализираното производство по чл. 64 от НПК. В съдебния контрол върху продължаващото задържане под стража съдът преценява законността на задържането в момента на разглеждане на искането и в този смисъл следва да установи на първо място дали са налице основанията за действие на най- тежката мярка за неотклонение- съществува ли все още обосновано предположение за извършване на разследваното престъпление, налице ли е опасност от укриване и /или извършване на друга престъпление, интензитетът на тази опасност може ли да бъде преодолян с по- лека по вид мярка за неотклонение.

Следва да се констатира, че първоинстанционният съд все пак е изпълнил задължението си да направи собствена преценка на доказателствата по делото към момента на произнасянето му и по този начин да формира собствено виждане налице ли е обосновано подозрение за извършено престъпление и към момента на произнасянето му. Изложил е собствените си мотиви за актуално съществуващото обосновано подозрение обвиняемата да е извършила двете престъпления, за които е привлечена в соченото процесуално качество. Наведените от защитата твърдения за отсъствие на доказателства, които да подкрепят обвинението са в противоречие с изводимото от обилната доказателствена съвкупност. В този смисъл следва да се отчете, че наказателното производство е все още в досъдебната си фаза и изискванията за доказателствена обезпеченост на обвинението са значително по- малки от дължимата такава при решаването на делото с финализиращ го акт по същество. Според настоящия съд не е разколебано изначално приетото за съществуващо обосновано предположение обвиняемата да е извършила престъпленията, за които е привлечена в това именно процесуално качество.

Прав е бил окръжният съд в извода си, че опасност обвиняемата да се укрие не е налице. Същевременно, аргументирано и споделяемо е изведено, че конкретните характеристики на разследваната по делото нейна дейност- в съучастие, при много добра организация, конспиративност, за първото престъпление - на множество места и спрямо множество лица сочат на съществуваща опасност от извършване на престъпление при по- лека мярка за неотклонение.

Неоснователно се твърди първостепенният съд да е формирал извода си въз основа на тежестта на престъпленията. Мотивите на проверявания съдебен акт сочат този извод (за опасност от извършване на престъпление) да е изведен след обсъждане характеристиките на конкретната обществена опасност на деянията и дееца, а не с оглед предвидените за престъпленията санкции.

И според настоящия съд опасността от извършване на престъпление е с висок интензитет и не може да бъде преодоляна с по- лека по вид мярка за неотклонение. Данните относно семейното положение та обв. Л. и обязаностите ѝ, изводими от него не могат да оборят този извод. Същите обстоятелства са били реално съществуващи фактори в живота ѝ и към момента на реализиране на разследваната нейна дейност, не са имали възпиращ я ефект и не може да се очаква бъдещ такъв.

И към настоящия момент съответна на изискванията на чл. 56 от НПК и годна да обезпечи целите по чл. 57 от НПК е мярката за неотклонение „задържане под стража“. Коментираните цели не могат да бъдат обезпечени с по- лека по вид мярка за неотклонение.

С оглед на изложеното настоящият състав на съда намира определението на Окръжен съд Пловдив за правилно и законосъобразно, а направените оплаквания- за неоснователни.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 1546/29.09.2023 г.,

постановено по ч.н.д. № 2022/2023 г. по описа на Окръжен съд Пловдив.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Заседанието се закри в 11.45 часа.

Протоколът се изготви в с.з.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____